

**Tsjip/Letteren, jaargang 11
nummer 4 – december 2001**

**Tijdschrift voor literaire, culturele en kunstzinnige
vorming**

ISSN 1387-0009 / NUGI 724

Tsjip/Letteren is een uitgave van Biblion Uitgeverij onder
auspiciën van de Stichting Promotie Literaire Vorming
te Nijmegen.

Redactie

Alfons Andriessen, Joop Dirksen, Leo Ewals,
Hannie Humme, Anke Lavrijsen, Michel van der Maas,
André Mottart, Mireille Oostindië (tevens eindredactie),
Anne-Mariken Raukema (hoofdredeactie),
Frank Tarenskeen, Sylvia Thijssen

Vaste medewerkers

Kees Combat, Cor Geljon, Sofie De Jonckheere,
Nicolien Montessori, Wam de Moor, Jacques de Vroomen

Medewerkers aan dit nummer

Alfons Andriessen, Joop Dirksen, Hannie Humme,
Anke Lavrijsen, Mireille Oostindië,
Anne-Mariken Raukema, Frank Tarenskeen,
Bart Van Thielen, Jacques de Vroomen, Bart Wernaart

Basisvormgeving

Ellen Mulders

Illustraties in dit nummer

Frank Tarenskeen, Natacha Majado (p. 17)

Redactieadres

Anne-Mariken Raukema
Stichting Lezen
Oxford House
Nieuwezijds Voorburgwal 328 G
1012 RW Amsterdam
tel. (020) 623 05 66
e-mail amrauikema@lezen.nl

Tsjip/Letteren verschijnt vier keer per jaar:
in april, juni, oktober en december.
Kopij inzenden uiterlijk twee maanden voor de
verschijningsmaand.

TSJIP

Harry pakte een stroopwafel en het gesprek ging over op hun families.

‘Ik ben half en half,’ zei Simon. ‘Mijn pa is een Dreuzel. Ma vertelde pas
dat ze een heks was toen ze getrouwd waren. Dat was wel even schrikken.’

De anderen lachten.

‘En jij, Marcel?’ zei Ron.

‘Nou, ik ben opgevoed door mijn oma en die is heks,’ zei Marcel, ‘maar
mijn familie dacht heel lang dat ik honderd procent Dreuzel was. Mijn
oudoom Alfred probeerde me steeds te verrassen, om zo een beetje
toverkracht uit me los te wringen – hij heeft me zelfs een keer van de pier in
Blackpool geduwd en toen ben ik bijna verdronken – maar er gebeurde hele-
maal niets, tot mijn achtste. Oudoom Alfred kwam thee bij ons drinken en
hij hield me net aan mijn enkels uit het zolderraam toen oudtante Edna riep
dat er schuimtaartjes waren en hij me per ongeluk losliet. Maar ik stuitte
– dwars door de tuin en zo de straat op. Iedereen was dolblij. Oma huilde
zelfs, zo gelukkig was ze. En je had hun gezichten moeten zien toen ik die
brief van school kreeg – ze dachten dat ik misschien niet voldoende tover-
talent had om in aanmerking te komen. Oudoom Alfred was zo blij dat hij die
pad voor me heeft gekocht.’

*Uit: J.K. Rowling, Harry Potter en de Steen der Wijzen. Amsterdam/Antwerpen:
De Harmonie/De Standaard, 2000.*